

РЕШЕНИЕ

№ 4847

гр. София, 15.07.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 10
състав,** в открито заседание на 17.04.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Камелия Стоянова

при участието на секретаря Велина Димитрова, като разгледа дело номер **9569** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

3

3

Производството е по реда на чл. 268 от ДОПК.

Образувано е по жалба от [фирма] срещу решение по жалба срещу действия на публичен изпълнител № ПИ-200/17.09.2012 г. на директора на ТД на НАП С.. Претендира се незаконосъобразност на обжалвания административен акт по основания, изложени в жалбата. Претендират се разноси.

Ответникът директорът на ТД на НАП С. изразява становище за неоснователност на жалбата.

Съдът, като обсъди становищата на страните и доказателствата по делото и направи проверка на законосъобразността на обжалвания административен акт и на посочените в жалбата основания, приема за установени следните обстоятелства по делото:

На основание чл. 195, ал. 1-3, вр. чл. 200 и чл. 202 от ДОПК с постановление за налагане на обезпечителни мерки изх. № 53-06-1871-2/23.06.2011 г. и постановление

за налагане на обезпечителни мерки с изх. № 53-06-2346-1/04.07.2011 г. е наложен запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, по депозити, вложени вещи в трезори, включително и съдържанието на касетите, както и суми, предоставени за доверително управление, на търговското дружество, находящи се в ТБ, посочени в постановленията. На 06.06.2012 г. дружеството е подало искане за разрешение за неотложни плащания № 53-06-1531/06.06.2012 г., с което е поискано част от постъпилите по сметката на длъжника суми да се оставят на негово временно разпореждане за неотложни плащания, за дължими суми по договори, свързани с дейността му. Посочва се също така и наличието на задължение за заплащане на държавна такса в размер на 400 лв. по адм. д. № 198/2012 г. по описа на Административен съд София град, 19 състав. Във връзка с така направеното искане е постановен отказ по искането за разрешение за неотложно плащане на основание чл. 229 от ДОПК, издаден от публичен изпълнител в ТД на НАП С.. Публичният изпълнител е посочил обстоятелството, че съгласно приложената оборотна ведомост към 31.12.2011 г. дружеството разполага с парични средства в лева в размер на 11 402, 90 лв. и парични средства във валута в размер на 50 441, 69, т.е. налице са достатъчно средства извън заповираните банкови сметки за извършване на неотложното плащане. Отказът на публичния изпълнител е обжалван по административен ред директора на ТД на НАП С., който е оставил без уважение подадената жалба с решението, което е предмет на съдебен контрол за законосъобразност в производството пред настоящата инстанция.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи: Предмет на съдебен контрол за законосъобразност в производството пред настоящата инстанция е решението на директора на ТД на НАП С., като съгласно чл. 268, ал. 1 от ДОПК на обжалване в настоящото производство подлежи решението на решаващия административен орган. Оплакванията за незаконосъобразност на решението на решаващия административен орган не се споделят от настоящата инстанция.

Предмет на съдебен контрол за законосъобразност в производството пред настоящата инстанция е решение по жалба срещу действие на публичен изпълнител № ПИ-200/17.09.2012 г., с което е оставена без уважение жалбата на [фирма] срещу отказ по искане за разрешение за неотложно плащане. Разрешението за неотложни плащания се осъществява по реда и при условията на чл. 229 от ДОПК. Съгласно чл. 229, ал. 1 от ДОПК публичният изпълнител с разпореждане до банката може да разреши определена част от постъпилите или постъпващите по сметката на длъжника суми да се оставят на негово временно разпореждане за неотложни плащания във връзка с дейността му. Предпоставките за даване на разрешението са посочени в чл. 229, ал. 3, т. 1 и т. 2, като в тежест на длъжника е да докаже наличието на посочените предпоставки. Съгласно чл. 229, ал. 3 от ДОПК разрешението по ал. 1 се дава при условие, че сумите са дължими по договори, свързани с основната дейност на длъжника и забавянето или плащането на тези суми може да доведе до тежки стопански последици за длъжника – прекратяване или спиране за продължително време на основната му дейност, разваляне на търговски договори или изпадане в забава по търговски договори, неизпълнение на задължения по трудови договори и други подобни. От събраните по делото доказателства не се установява наличието на посочените предпоставки, доколкото и от жалбоподателя в производството пред настоящата инстанция не са представени доказателства, които да обосновават наличието на предпоставките по чл. 229, ал. 3 от ДОПК. При наличието на тези

обстоятелства публичният изпълнител законосъобразно е издал отказа за разрешение за неотложно плащане. Правилно в тази връзка решаващият административен орган е съобразил и представените по делото доказателства, а именно представената оборотна ведомост за периода от 01.01.2011 г. до 31.12.2011 г., от която може да се направи извода, че дружеството разполага с достатъчно средства извън запорираните банкови сметки за извършване на исканото разплащане по посоченото административно дело. В тази връзка като правилни се определят и изводите на решаващия административен орган, че жалбоподателят не се е възползвал от процесуалната възможност да поиска замяна на обезпечителната мярка с друга и да предложи друго равностойно обезщетение.

Искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е направено от страна на ответника по спора, което с оглед изхода на спора съдът намира за основателно. На основание чл. 161, ал. 1, изр. 3 от ДОПК, вр. чл. 8 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, издадена от Висшия съдебен съвет, в полза на Националната агенция за приходите следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 лв.

В съответствие с изложеното, обжалваното решение е законосъобразно, а жалбата е неоснователна.

Като взе предвид направените фактически и правни изводи съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] срещу решение по жалба срещу действия на публичен изпълнител № ПИ-200/17.09.2012 г. на директора на ТД на НАП С., като неоснователна.

ОСЪЖДА [фирма], да заплати в полза на Националната агенция за приходите юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 лв.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: